

CBE/WK/22251

Zaaknummer 13.062

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van de heer .....

Procedure

Op 21 mei 2013, ontvangen door het CBE op 27 mei 2013, heeft de heer ..... (hierna: appelland) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie ESL (hierna: verweerder) van 10 april 2013. Verweerder heeft bij brief van 19 juni 2013 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 15 juli 2013. Appelland is in persoon ter zitting verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door ....., lid van de examencommissie.

Inleiding

Appelland staat sinds collegejaar 2004/2005 ingeschreven voor de masteropleiding Rechtsgeleerdheid. In de periode 2004/2005 tot en met collegejaar 2007/2008 heeft appelland alle onderdelen van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid behaald, met uitzondering van de scriptie.

Bij brief van 5 maart 2013 heeft appelland verweerder verzocht de geldigheidstermijn van de door hem behaalde masteronderdelen, voor zover vervallen, te verlengen. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen bij besluit van 10 april 2013. Tegen dit besluit komt appelland in beroep.

Beroep

Op 30 augustus 2012 heeft appelland verweerder verzocht de geldigheidstermijn van de door hem behaalde onderdelen van de master Rechtsgeleerdheid, voor zover vervallen, te verlengen. Verweerder heeft dit verzoek bij brief van 5 oktober 2012 afgewezen. Tegen dit besluit is appelland niet opgekomen. Ter zitting licht appelland toe dat hij verweerder had verzocht om verlenging van de geldigheidstermijn tot 1 oktober 2012. Appelland geeft aan voor deze datum te hebben gekozen omdat hij ervan uitging dat hij zijn laatste masteronderdeel, zijn scriptie, dan zou hebben behaald. Op 1 oktober 2012 had appelland zijn scriptie nog niet afgerond en volgens appelland had het daarom geen zin om in beroep te gaan tegen het besluit van 5 oktober 2012. Appelland betoogt dat hij heeft gewacht met het indienen van een nieuw verzoek, omdat hij bang was dat een tweede afwijzing invloed zou kunnen hebben op het begeleidingstraject van zijn scriptie. Appelland geeft bovendien aan dat hij van de gedachte uitging dat indien hij zijn laatste masteronderdeel zou hebben afgerond de geldigheidstermijn wel zou worden verlengd. In latere correspondentie met verweerder heeft appelland een reactie ontvangen dat de geldigheidstermijn 'vooralnog' niet zal worden verlengd. Dit bericht gaf volgens appelland nuance. Nadat appelland op 27 februari 2013 zijn scriptie heeft afgerond heeft hij verweerder nogmaals verzocht om verlenging. Volgens appelland is er sprake van gewijzigde omstandigheden omdat hij nu al zijn masteronderdelen heeft behaald.

Appelland betoogt dat hij zijn masteropleiding als gevolg van persoonlijke omstandigheden niet eerder heeft kunnen afronden. Er is in de jaren dat appelland geen studieresultaten heeft behaald (collegejaren 2008/2009 tot en met 2010/2011) sprake geweest van persoonlijke omstandigheden, die naar zijn zeggen een negatieve invloed hebben gehad op zijn studie en op het succesvol afronden van zijn masteropleiding Rechtsgeleerdheid. Het is appelland niet eerder gelukt de draad van zijn studie weer op te pakken. Appelland voert aan dat zijn dyslexie hem heeft belemmerd om tijdig alle

masteronderdelen af te ronden. Ook betoogt appellant dat in 2008 het contact met zijn toenmalige scriptiebegeleider mis is gelopen en dit heeft volgens appellant een grote invloed gehad op zijn functioneren. Appellant heeft de universiteit door dit voorval een lange tijd gemeden.

Appellant onderschrijft dat de geldigheidstermijn van zeven masteronderdelen formeel verlopen is, maar hoopt dat de geldigheidstermijn alsnog zal worden verlengd nu hij alle onderdelen van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid heeft behaald. Appellant geeft aan te begrijpen dat de inhoud van vakken in de loop der tijd weliswaar wijzigt, maar, zo geeft hij aan, de actualiteitswaarde zou ook op andere wijze kunnen worden getoetst. Appellant voert aan dat het behalen van de scriptie met een 7 blijk geeft van aantoonbare actuele kennis van het recht, waarmee voldaan wordt aan het actualiteitsvereiste.

Verweer

Verweerder betoogt dat het besluit van 5 oktober 2012 onherroepelijk vast is komen te staan omdat appellant niet tegen het besluit is opgekomen. Dit betekent volgens verweerder dat alle masteronderdelen, met uitzondering van de scriptie, reeds zijn vervallen. Verweerder voert aan dat appellant geen bijzondere omstandigheden heeft aangevoerd die van dusdanig doorslaggevende aard zijn dat zij het verlengen van de geldigheidstermijn alsnog zouden kunnen rechtvaardigen, temeer nu verweerder zich steeds beweegt richting een steeds kortere geldigheidstermijn van masteronderdelen.

Voor onderdelen van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid die zijn behaald voor 1 september 2010 is een geldigheidstermijn van vijf jaar van toepassing (artikel 21 lid 1 van de OER master Rechtsgeleerdheid 2012). Daarnaast verlengt de examencommissie op verzoek de geldigheidstermijn van behaalde onderdelen met maximaal 1 jaar, indien het afronden van de opleiding binnen die termijn realistisch is. Voor 1 september 2010 behaalde onderdelen kennen hiermee een geldigheidstermijn van maximaal zes jaar, zo betoogt verweerder.

Verweerder stelt dat in geval van appellant van zeven onderdelen de geldigheidstermijn reeds verstreken is en van een ander onderdeel zal de geldigheidstermijn voor het einde van het collegejaar verstrijken. Verweerder stelt zich op het standpunt dat dit aantal, in combinatie met het feit dat van meerdere onderdelen de geldigheidstermijn reeds geruime tijd is verlopen, ertoe leidt dat aan appellant geen masterbul kan worden uitgereikt.

Verweerder merkt op dat er bij de examencommissie geen twijfel bestaat over de persoonlijke omstandigheden van appellant. Ter zitting voert verweerder aan dat door de studieadviseur voldoende aandacht is besteed aan de persoonlijke omstandigheden van appellant. Bovendien is met persoonlijke of bijzondere omstandigheden die leiden tot studievertraging in de ruime geldigheidstermijn, namelijk vijf jaar boven de nominale studieduur, naar de mening van verweerder voldoende rekening gehouden.

De masterbul heeft op het moment van uitreiken een zekere actualiteitswaarde, wat inhoudt dat studenten op het moment van uitreiken aantoonbaar over actuele kennis van het recht beschikken. Een eventuele verlenging van de geldigheidstermijn in het geval van appellant is naar het oordeel van verweerder strijdig met het voornoemde actualiteitsvereiste.

Tijdens het minnelijke schikkingsgesprek van 10 juni 2013 is met appellant gesproken over de mogelijkheid om de individuele richting van de generalistische variant binnen de masteropleiding Rechtsgeleerdheid te volgen. Verweerder geeft aan om samen met appellant te willen kijken naar welk traject doorlopen kan worden, waarbij hij zijn scriptie in kan brengen, zodat appellant alsnog zijn masterbul kan behalen.

Overwegingen van het college

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft kunnen besluiten de geldigheidstermijn van door appellant behaalde masteronderdelen van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid niet te verlengen. Het college heeft deze vraag bevestigend beantwoord.

In artikel 21 lid 1 van de OER van de master Rechtsgeleerdheid 2012 is vastgelegd dat voor onderdelen behaald voor 1 september 2010 de geldigheidsduur vijf jaar is. Deze termijn kan worden verlengd met maximaal 1 jaar indien het afronden van de opleiding binnen die termijn realistisch is.

Verweerder heeft toegelicht dat aan de beperking van de geldigheidsduur van vakken in de OER ten grondslag ligt dat deze beperking noodzakelijk is teneinde te waarborgen dat de opgedane kennis voldoende actueel is bij het afronden van de opleiding.

Tussen partijen is niet in geding dat de geldigheidstermijn van zeven onderdelen van de masteropleiding Rechtsgeleerdheid is verstreken. Voor meerdere onderdelen kan worden vastgesteld dat deze reeds geruime tijd is verstreken.

Met verweerder is het college van oordeel dat met een geldigheidsduur van vijf jaar, gelet op een nominale studieduur van een jaar, in voldoende mate rekening is gehouden met de persoonlijke omstandigheden. Niet gesteld kan worden dat deze geldigheidsduur zodanig kort is dat dit leidt tot een onredelijke uitkomst.

Dat appellant verweerder voor het moment van het verlopen van zijn tentamens tijdig geïnformeerd heeft over zijn omstandigheden is het college niet gebleken. Pas op 30 augustus 2012, nadat vakken al waren vervallen, heeft appellant verweerder benaderd met een verzoek om verlenging. Het college is van oordeel dat het besluit van 5 oktober 2012 onherroepelijk vast is komen te staan nu appellant niet binnen de in artikel 6:7 Awb gestelde termijn van zes weken tegen dit besluit is opgekomen. Met betrekking tot de door appellant geuite gedachte dat de geldigheidstermijn verlengd zou worden indien ook het laatste masteronderdeel afgerond zou zijn, leidt niet tot een ander oordeel.

Het college is, alles afwegende en het geheel overziende, van oordeel dat in hetgeen appellant heeft aangevoerd geen aanleiding kan worden gevonden voor het oordeel dat verweerder bij de beoordeling van het verlengingsverzoek in strijd met het recht heeft gehandeld.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.